

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2018. november 25.

Nyíregyháza

Istentisztelet – örök élet vasárnapja

Elmúlt egyházi esztendőben elhunytakra emlékezés

„²¹Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ²²Emberfia! Miféle szóbeszéd az, amelyet mondogattok Izráel földjéről: Telnek-múlnak a napok, de nem teljesült semmi a sok látomásból?! ²³Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Véget vetek ennek a szóbeszédnek, nem példálózna így többé Izráelben. Ezt hirdesd nekik: Közeledik már az idő, amikor valóra válik minden látomás. ²⁴Akkor nem lesz többé hiábavaló látomás és hízelgő jósolgatás Izráel házában. ²⁵Mert ha én, az ÚR szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késedelem nélkül valóra is válik. Ha a ti napjaitokban mondok ki egy igét, te, engedetlen nép, akkor azt még akkor valóra is váltom! – így szól az én Uram, az ÚR. ²⁶Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ²⁷Emberfia! Izráel háza ezt mondja: Az a látomás, amelyet ez az ember lát, csak később fog beteljesedni; ő a távoli jövőről prófétál. ²⁸Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem késik tovább egyetlen igém sem, valóra válik az az ige, amelyet mondok – így szól az én Uram, az ÚR.” Ez 12,21-28

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Néhány nappal ezelőtt – nagyon sokan, akik most itt ülnek templomunkban – kezükbe vehettek egy meghívót. Gyülekezetünkben immáron közel két évtizede hagyomány, hogy az egyházi esztendőben elhunytakért hálát adunk, megemlékezünk a gyülekezet közösségében a családokkal együtt. Nem azért, hogy a gyász sebeit felszakítsuk, hanem azért, hogy az életükért hálát adjunk. Megköszönjük Istennek az itt töltött éveket, évtizedeket, az örömeket és bánatokat, mind azt, amit Isten rajtuk keresztül adott a családoknak, a gyülekezetnek.

Örök élet vasárnapja van ma, amikor is tekintetünket nem az elmúlásra, a gyászra, a halálra szegezzük, hanem a Krisztusban hívó ember túl lát mindezeket, s abban a reményben éli az életét, hogy nem a végzetesnek tűnő földi halálé az utolsó szó, nem egyszerűen lezárul minden, hanem van örök élet, amit Isten ígért a benne hívőknek. Erről a bizonyosságról szólt az imént

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

énekelt énekünk is, a „*Harsány szó kiált az éjbe*” kezdetű ének. Sokan talán nem tudják az ének szerzőjéről, Philipp Nicolairól (1556–1608), hogy nem véletlenül írta ezt a csodálatos éneket. Ő maga is megtapasztalta egészen közletről a halál és az élet megszgyéjét.

„Nicolai evangélikus lelkészként 1596-ban került Unnába, egy kis vesztfáliai városba. Örült új megbízatásának, de mint hamar kiderült, igen nehéz időszak előtt állt. Beiktatása után pár hónappal tört ki a város történetének talán legnagyobb pestisjárványa. Tíz hónap alatt ezernégyszáz ember halt meg. Nicolai főszolgálati területe a temető volt. A legborzalmasabb hetekben előfordult, hogy egy nap alatt harminc embert kellett temetnie. Ezenközben természetesen saját maga is életveszélyben volt. Ez a feladat, s az átélt hetek, hónapok borzalmi fordították minden gondolatát a halál és az örök élet témaköréhez.

A pestises időszakban – Nicolai saját sorai szerint – legtöbbször semmilyen külső segítsége nem volt a betegség ellen, egyedül az állhatatos és folyamatos imádkozás. S ahogy írja, ek-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kor vált számára mindent átható jelentőségűvé a következő igehely: „...mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.” (Róm 14,8).” (*W. Kinczler Zsuzsanna*). Ezután a tragikus eseménysorozat után írja ezt a csodálatos szép éneket. Különösen is a 3. versszakban ragyog fel az örök élet reménysége: „*Lant, küirt, hárfa zeng a mennyben, / Az égi karban, angyalnyelven / Zeng már feléd a glória. / Minden gyöngykapu kitárva, / A trónnál angyalok közt állva, / Áld énekünk, Isten Fia! Nem fénylett még a szem, Nem lángolt a szív sem Ily örömtől! Ujjongjunk hát, Mondjunk hálát, Vég nélkül vig halleluját!*” (EÉ 493,3). Milyen csodálatosan átsüt az ének szövegéből az a reménység, az a vigasztalás, az a bizonyosság, hogy a gyászt Isten öröme fordítja, hiszen a Krisztusban hívő ember számára el lett készítve az örök élet, a Mennysország. Éppen a mai útmutató Igénk is erről ír, ad betekintést a Mennysországba, akik esetleg olvasták reggel, azok bátorítást nyerhettek belőle – így szól: „**Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, minden nemzetből és törzsből,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

népből és nyelvből, amelyet megszámolni senki sem tudott; a trón előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak,¹⁰ és hatalmas hangon kiáltották: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé! [...] ¹³Ekkor megszólalt az egyik vén, és megkérdezte tőlem: Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek? ¹⁴Ezt mondtam neki: Uram, te tudod. Ő így válaszolt: Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében.” Jel 7,9-10.13-14. Bepillantást nyerhetünk egészen konkrétan, hogy milyen lesz majd az örök élet, a Mennország, hogy kik léphetnek be oda, kik mehetnek örök életre, van-e „feltétele” a Mennországba való belépésnek. Mikor nem, ha éppen örök élet vasárnapján ne beszéljünk erről a reménységről és valóságról, arról, hogy Isten ezt minden ember számára elkészítette, minden ember részére felkínálja. Isten nem hagy ki senkit ebből. Ő nem személyválogató (ApCsel 10,34; Róm 2,11). Ő mindenkit részesíteni szeretne benne. Istenen nem múlik, Ő mindenkinek felkínálja. A kérdés az, hogy ki

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

él ezzel? Kitől függ, hogy az enyém lesz? Istentől, aki felkínálja, elmondja, hogy lehet az enyém, vagy tőlem, aki vagy elfogadom, vagy nem. Isten azt mondja, a tiéd lehet, vedd át! Isten azt mondja, egyetlen egy dologra van szükség: hitre, a te őszinte hitedre! Ezzel a hittel fogadhatom el mindazt, amit Ő felkínál. Hittel fogadhatom el, hogy Ő Jézus Krisztusban mindent elkészített. Hittel fogadhatom el, hogy Jézus Krisztus halála és feltámadása elég ahhoz, hogy nekem rendezve legyen az életem, a múltam és a jövőm. Ezzel a hittel fogadhatom el, hogy az Ő kereszthalála valóban bűnbocsánatot szerzett nekem a kereszten, hogy Jézus Krisztus vére képes lemosni minden bűnt, képes engem egészen tisztává tenni. Hittel ragadhatom meg azt is, hogy az Atya az Ő Fiát, Jézus Krisztust feltámasztotta a halálból, s éppen ezért hihetem, hogy engem is fel fog támasztani az örök életre. Hitre van szükség ahhoz, hogy elfogadjam mindazt, amit Jézus Krisztusban kínál fel Isten. Ha ez a hit megszületett az én szívemben, ott van ez a bizalom Isten iránt, akkor az életnek egy egészen új dimenziója nyílik meg előttem. Erre mondja az Ige: „**Amit szem**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.” I Kor 2,9. Amit Isten kínál fel, azt egyelőre nem lehet látni. Ezért mondja az Ige: „**¹A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.**” Zsid 11,1. Ezért a hit azt jelenti, hogy elhiszi, amit még nem lát, ennek a hitnek a jutalma pedig, hogy látni fogja, amiben hisz. A hit az a bizonyosság, hogy megkapjuk azokat a dolgokat, amiben reménykedünk. Az örök életet, Jézus Krisztust ezzel a hittel ragadhatom meg, semmi mással. Ehhez kevés a tudományos magyarázat, kevés a ráció, kevés a logikus magyarázat. Van, ahol ezek nem segítenek. Azt olvassuk az Igében: „**⁶Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.**” Zsid 11,6. Ezt a hitet, feltétel nélküli hitet kéri Isten tőlem. Ahogy egy házasságban is feltétel nélküli szeretet kér a férj a feleségtől és a felség a férjtől, s ezen senki nem ütközik meg, úgy Isten is ezt a feltétel nélküli hitet kéri az embertől. Ezzel a feltétel nélküli

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

őszinte hittel fogadom el, amit készít és ad nekem Isten. Az örök élet egy olyan kérdés, ami minden embert érint. Hiszen mindannyiunknak egyszer meg kell halni (Zsid 9,27), mindenkinek egyszer itt kell hagyni ezt a földi pályát és szembesülni kell azzal, hogy ez a földi élet egyszer véget ér. Azonban Isten nem hagyta megválaszolatlanul ezt a minden embert érintő kérdést. Mert mindannyian egyszer feltesszük magunknak legalább egyszer életünk folyamán a kérdést: „Mi lesz velem, ha egyszer meg kell halnom?” Jézus Krisztus sok helyen beszél arról, hogy aki hisz Őbenne, annak örök élete van (Jn 3,36). De János apostol is erről ír az 1. levelében: „**¹¹Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. ¹²Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. ¹³Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.**” I Jn 5,11-13. Ezen a mai vasárnapon, hadd kérdezzem meg tőled, vágyol-e erre az örök életre? Szeretnél-e örök életet? Hát hogyan szeretnél, hiszen minden ember szeretne ezen a földön sokáig

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

élni. Sőt, az a tapasztalat, hogy minden ember szeretne idős kort megélni, de nem szeretne megöregedni. De a kérdésem nem erre a földi életre vonatkozik, mert ez a földi pályafutásunk befejeződik, hanem a kérdés arra, amit Isten megígért: „**28Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.**” Jn 10,28. Hiszed-e ezt? Megvan-e benned ez a bizonyosság, hogy a halál után, a síron túl vár téged is egy olyan élet, amiről azt írja a Szentírás: „**4és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé**” Jel 21,4 és „**1Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! 2Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? 3És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.**” Jn 14,1-3. Lehet azt mondani, amit itt Ezékiel könyvében is olvashattunk, emberek azt mondogatják – s ma is mondogatják –

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„**Telnek-múlnak a napok, de nem teljesült semmi a sok látomásból?!**” (22b). Lehet azt mondani, hogy ez „hülyeség”, „még senki nem jött onnan vissza”, „hiszem, ha látom”, lehet ilyen mondatokat mondani, el lehet hessegetni magunktól ezt a kérdést, de ettől az a belső szorongató kérdés megválaszolatlan marad bennünk – ahogy Augusztinus mondta egyszer: „*Magadnak teremtettél engem, s nyugtalan a lelkem, míg benned meg nem nyugszik.*”.

Mindaddig nyugtalan marad a te lelked is, amíg Őbenne meg nem nyugszik. Mindaddig békétlen marad az a szív, a te szíved is, ameddig Őbenne békességre nem talál. Erre a békességre van szüksége minden embernek, neked is. Ezért mondja Jézus: „**27Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!**” Jn 14,27. Milyen jó lenne, ha engednénk, hogy Isten vágyat, hitet ébresszen szívünkben és minél többeknek a szíve nyugalmat és bizonyosságot találna. A bizonyosságot, hogy van örök életem.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Engedjétek meg, hogy Túrmezei Erzsébet versét felolvas-
sam, mely olyan szépen kifejezi az örök élet reménységét:

KÉT HAZÁM VAN

Két hazám van,
első és második hazám.

Mindkettőt szeretem.

A másodikat akkor igazán,
ha az elsőből él az életem.

A második a föld
és az első az ég.

A második a közel,
az első: nem tudom,
közel vagy messze még.

A második hazám
virágot ad nekem,
kenyeret ad nekem,
kaszanyéllal s építőkövekkel
miatta kérgezem a tenyerem.

Belémélyeszttem az ekém vasát,
s terem.

De ha az első nem ragyogna rám,
nem volna más a második hazám,
csak sírverem.

Mert azt mondanám, hogy nem érdemes.
Rigó fütyülne, a pacsirta szárnya

dalterhesen nagyon magasan szállna,
a szép tavasz-világ
zengne, fakadna, bomlana.

Lüktetne fában, kőben és szívekben
az élet dallama,
mégis azt mondanám: nem érdemes.
Ugyan miér',
Ha minden véget ér?

A lomb lehull, tavaszra jó a tél,
még a bimbóból is halál beszél.
De én nem mondom, hogy nem érdemes,
és töröm az ugart,
és mindegy nekem, akármeddig tart.

A téli fák csontujjaira is
békésen rámosolygok: majd kihajt.
A sír az egyik part,
és túl a másik part.
Itt véget ér,
itt akármeddig tart,
ott végtelen.

Ez a hit jár velem.
Az Isten jár velem.
Húsvéti Isten és húsvéti hit.
Ugart török, vetek és aratok,
s fejem télben, tavaszban csüggedetlen
felemelem.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága Gyülekezet!

147 nevet olvasunk fel ezen a mai istentiszteleten. Ez azt jelenti – nagyjából – 147 család érintett ebben az esztendőben, hogy a halál árnyéka reá vetült. Engedjétek meg, hogy bízassalak benneteket, akik szembesültetek a halál és az élet mezsgyéjén az elmúlással, a gyásszal, a halállal, legyen figyelmeztetés a megállásra, az elgondolkodásra és az élet legfontosabb kérdésének megválaszolására: van-e örök életem? Van-e bizonyosságom, hogy Isten Jézus Krisztusban nekem is helyet készített a Mennyországban?

De jó lenne nem elmenni ezek mellett a kérdések mellett örök élet vasárnapján!